

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

"การสืบสิทธิของรัฐ" ทศนะของกฎหมายระหว่างประเทศมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการได้ดินแดนและการสูญเสียดินแดนของรัฐ เมื่อลักษณะของการได้ดินแดนของรัฐผู้สืบสิทธิมีความแตกต่างกันสืบเนื่องมาจากการผนวกดินแดน การยกดินแดนให้ การแยกดินแดน หรือการรวมดินแดน ฯลฯ เมื่อลักษณะการได้ดินแดนของรัฐผู้สืบสิทธิมีความแตกต่างกันหลักกฎหมายที่นำมาใช้เกี่ยวกับการสืบสิทธิรัฐในแต่ละลักษณะจึงมีทั้งความสอดคล้องกันและความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการได้ดินแดนและการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐผู้สืบสิทธิ แต่เนื่องจากแนวความคิดของนักกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับการสืบสิทธิของรัฐที่ผ่านมาในอดีตมีความหลากหลายและยังไม่ได้มีการรวบรวมเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อนำมาใช้ปฏิบัติให้เป็นแนวทางเดียวกัน จึงทำให้หลักกฎหมายที่นำมาพิจารณาเกี่ยวกับการสืบสิทธิของรัฐขาดความชัดเจนและแน่นอน ด้วยเหตุนี้ทางคณะกรรมการร่างกฎหมาย (International Law Commission) จึงได้กำหนดให้เรื่องการสืบสิทธิของรัฐและการสืบสิทธิของรัฐบาล เป็นเรื่องที่คณะกรรมการร่างกฎหมายจะต้องทำการประมวลกฎหมาย โดยเริ่มพิจารณาเรื่องดังกล่าวเมื่อ 7 พฤษภาคม 1962 และได้แบ่ง "การสืบสิทธิของรัฐ" ออกเป็นสองส่วนคือในส่วนของสนธิสัญญาและในส่วนอื่นนอกเหนือจากสนธิสัญญา รายละเอียดปรากฏอยู่ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐในส่วนของสนธิสัญญา ค.ศ. 1978 และ อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐในส่วนทรัพย์สินของรัฐ บรรณาสาร และหนี้สิน ค.ศ. 1978 ตามลำดับ

แต่เนื่องจากอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐ ค.ศ. 1978 และ ค.ศ. 1978 ยังมีผู้ให้สัตยาบันไม่ครบตามจำนวนที่ได้มีการกำหนดไว้ ทำให้อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐทั้งสองฉบับ ยังไม่มีผลใช้บังคับในทางกฎหมายระหว่างประเทศในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามเป็นที่สังเกตว่าหลักกฎหมายที่ปรากฏในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิรัฐทั้งสองฉบับนั้น เกิดขึ้นจากการรวบรวมแนวความคิดของนักกฎหมายและแนวทางปฏิบัติของรัฐที่มีมาในอดีต ดังนั้นเมื่อมีการสืบสิทธิของรัฐเกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นไปในลักษณะใดก็ตาม การพิจารณาเกี่ยวกับพันธกรณีของรัฐเดิมไม่ว่าจะเป็นในส่วนของสนธิสัญญาทรัพย์สินของรัฐ บรรณาสารรัฐ และหนี้สินของรัฐที่โอนไปยังรัฐผู้สืบสิทธิหรือไม่โอนไปรัฐผู้สืบสิทธิจึงสามารถนำเอาหลักกฎหมายที่ปรากฏอยู่

ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบทิธิของรัฐทั้งสองฉบับมาพิจารณาประกอบกับแนวทางปฏิบัติของรัฐผู้สืบทิธิว่าได้มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบทิธิรัฐหรือแนวทางปฏิบัติของรัฐมีมาในอดีตมากน้อยเพียงใด

สำหรับการรวมเยอรมัน เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 1990 เป็นกรณีที่มีความเกี่ยวข้องกับการสืบทิธิของรัฐเป็นอย่างมาก เนื่องจากการได้ดินแดนของเยอรมันตะวันตก และการสูญเสียดินแดนของเยอรมันตะวันออกในทางกฎหมายระหว่างประเทศถือว่าเป็นเรื่อง "การรวมรัฐ" ตรงกับที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบทิธิของรัฐ ค.ศ.1978 และ ค.ศ.1983 ด้วยเหตุนี้ประเด็นในเรื่องการสืบทิธิของรัฐเกิดขึ้นมาพร้อมกับการรวมเยอรมัน (Reunification) กล่าวคือ บรรดาสนธิสัญญา ทรัพย์สิน บรรณาสาร และหนี้สินของเยอรมันตะวันออกที่มีอยู่ก่อนการรวมรัฐเยอรมันจะถูกโอนไปยังเยอรมันตะวันตก ตรงกับหลักกฎหมายที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบทิธิของรัฐทั้งสองฉบับมากน้อยเพียงใด บทบัญญัติที่ปรากฏในสนธิสัญญาการรวมรัฐ (Unification Treaty) มีความสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ปรากฏในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบทิธิของรัฐทั้งสองฉบับมากน้อยเพียงใดโดยเฉพาะแนวทางปฏิบัติของเยอรมันตะวันตกในฐานะรัฐผู้สืบทิธิที่มีต่อสนธิสัญญาเฉพาะบุคคลที่มีลักษณะทางการเมืองและหนี้สินทางการเมืองของเยอรมันตะวันออกจะสอดคล้องกับแนวความคิดของนักกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติของรัฐที่ผ่านมาในอดีตมากน้อยเพียงไร อีกทั้งการที่เยอรมันตะวันตกเป็นสมาชิกอยู่ในประชาคมยุโรปหรือสหภาพยุโรปในปัจจุบันจะทำให้การพิจารณาการใช้บังคับสนธิสัญญาของเยอรมันตะวันออกที่เกี่ยวข้องพันกับอำนาจของประชาคมยุโรปจะถูกพิจารณาโดยเยอรมันตะวันตกเพียงฝ่ายเดียวได้หรือไม่ ซึ่งประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งในทางกฎหมายระหว่างประเทศ ผู้เขียนจึงได้นำกรณีการรวมเยอรมันมาเป็นกรณีศึกษาโดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสนธิสัญญาการรวมรัฐเยอรมัน(Unification Treaty) กับอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบทิธิรัฐ ค.ศ.1978 และ ค.ศ.1983 ว่ามีความสอดคล้องกับบทบัญญัติในสนธิสัญญาการรวมรัฐเยอรมันมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบว่าการสืบทิธิในสนธิสัญญาของเยอรมันทั้งสองที่มีต่อประเทศที่สามยึดตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการสืบทิธิของรัฐ
2. เพื่อให้ทราบว่าการสืบทิธิของเยอรมันทั้งสองในส่วนของทรัพย์สิน หนี้สิน บรรณาสาร ยึดตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการสืบทิธิของรัฐ

วิธีการวิจัย

วิธีวิจัยที่จะใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นการวิจัยแบบเอกสาร(DOCUMENTARY RESEARCH) ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ บทความ และเอกสาร เช่น อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐในส่วนของสนธิสัญญา ค.ศ.1978 อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐในส่วนของทรัพย์สินของรัฐ บรรณาสาร และหนังสือ ค.ศ.1983และสนธิสัญญาการรวมรัฐเยอรมัน (Unification Treaty on August 31,1991)

สมมติฐานการวิจัย

การรวมรัฐระหว่างเยอรมันตะวันออกและเยอรมันตะวันตกสอดคล้อง กับอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐในส่วนของสนธิสัญญา ค.ศ. 1978 และอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐในส่วนของทรัพย์สินของรัฐ บรรณาสาร และหนังสือ ค.ศ.1983

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐ (STATE SUCCESSION) และผลทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการสืบสิทธิของรัฐ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ สนธิสัญญา ทรัพย์สิน หนังสือ สิทธิเรียกร้องต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐผู้สืบสิทธิ
2. ทำให้ทราบถึงแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ของนักกฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสืบสิทธิรัฐ (STATE SUCCESSION) ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐ (STATE SUCCESSION) อันได้แก่ อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยการสืบสิทธิของรัฐ ค.ศ.1978และ ค.ศ.1983 เมื่อเปรียบเทียบกับสนธิสัญญาการรวมประเทศเยอรมัน (UNIFICATION TREATY)